

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-09183/2016-ERU

V Ostravě dne 9. září 2016

Č. j. 09183-3/2016-ERU

P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení dle ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-09183/2016-ERU s účastníkem řízení, kterým je společnost **RWE GasNet, s.r.o.**, se sídlem Ústí nad Labem, Klíšská 940, PSČ 401 17, IČO: 272 95 567, zastoupená advokátem Mgr. Kamilem Stypou, se sídlem Rubešova 162/8, Vinohrady, 120 00 Praha 2, ev. č. ČAK 10770, na základě plné moci ze dne 30. listopadu 2009, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl

takto:

- I. Účastník řízení, společnost RWE GasNet, s.r.o., se sídlem Ústí nad Labem, Klíšská 940, PSČ 401 17, IČO: 272 95 567 (dále jen „účastník řízení“), se tím, že jakožto provozovatel distribuční soustavy a držitel licence na distribuci plynu č. 220604925 v rozporu s ust. § 59 odst. 8 písm. g) energetického zákona nedodržel parametry kvality dodávek plynu a souvisejících služeb, neboť neumožnil zákazníkovi, paní Ing. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], distribuci plynu do jejího odběrného místa EIC [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], do pěti pracovních dnů od splnění podmínek stanovených v ust. § 10 odst. 1 vyhlášky č. 545/2006 Sb., o kvalitě dodávek plynu a souvisejících služeb plynárenství, ve znění účinném do 31. prosince 2015, tj. do 11. prosince 2015, když jí umožnil distribuci plynu do jejího výše uvedeného odběrného místa až dne 18. prosince 2015, čímž nedodržel standard umožnění distribuce plynu ve smyslu ust. § 10 odst. 1 výše uvedené vyhlášky, **dopustil spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona.**
- II. Dle ust. § 91 odst. 13 písm. b) energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 10 000 Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 33216.

- III. Dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 33216.

Odůvodnění

Dne 4. května 2016 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) kontrolu ve věci dodržování ust. § 11 odst. 1 písm. h) a ust. § 59 odst. 8 písm. g) energetického zákona účastníkem řízení. Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 2. června 2016 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 05068-11/2016-ERU.

Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokole o kontrole uplatnil účastník řízení námitky, a to podáním ze dne 16. června 2016, jež bylo Úřadu doručeno dne 20. června 2016. Účastník řízení v námitkách uvedl, že zákazníkem, tj. paní Ing. [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE] (dále jen „Zákazník“), požadovaný termín připojení byl 8. prosinec 2015, standard připojení podle ust. § 10 odst. 1 vyhlášky č. 545/2006 Sb., o kvalitě dodávek plynu a souvisejících služeb v plynárenství, ve znění účinném do 31. prosince 2015 (dále jen „Vyhláška“), činil pět dnů a k faktickému připojení plynoměru došlo dne 18. prosince 2015. Podle ust. § 10 odst. 1 Vyhlášky lhůta pro umožnění distribuce počíná běžet ode dne „*kdy zákazník nebo dodavatel sdružené služby požádal provozovatele distribuční soustavy o umožnění distribuce plynu do odběrného místa*“. Podle názoru účastníka řízení je třeba vykládat pojem „*požádal*“ tak, že se jedná nikoli o den, kdy fakticky byla provozovateli distribuční soustavy žádost o rezervaci doručena (tj. 4. prosinec 2015), jak se podává z kontrolního závěru, nýbrž o den, který je v předmětné žádosti uveden jako „den účinnosti“, tedy 8. prosinec 2015.

Vyřízením námitek proti protokolu o kontrole č. [REDAKCE] ze dne 2. června 2016 vyhotoveným dne 18. července 2016 pod č. j. 05068-14/2016-ERU byly námitky účastníka řízení zamítnuty.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. 05068/2016-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 7. září 2016, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil v souladu s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

Účastník řízení je držitelem licence na distribuci plynu č. 220604925 s termínem zahájení licencované činnosti ke dni 1. ledna 2005 a provozovatelem distribuční soustavy.

V rámci kontroly bylo zjištěno, že dne 19. června 2015 se Zákazník osobně dostavil do Zákaznické kanceláře v Teplicích s žádostí o připojení nového odběru, tj. odběrného místa EIC [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], [REDAKCE] (dále také „Odběrné místo“). Předmětná žádost byla téhož dne zavedena do systému účastníka řízení pod č. [REDAKCE]. Na základě žádosti o připojení nového odběrného místa č. [REDAKCE] ze dne 19. června 2015 byla Zákazníkovi pro Odběrné místo tentýž den předložena Smlouva

o připojení k distribuční soustavě č. [REDAKCE]. Smlouva byla dne 19. června 2015 podepsána účastníkem řízení v postavení provozovatele distribuční soustavy a dne 13. července 2015 Zákazníkem.

Dne 20. října 2015 Zákazník doložil projektovou dokumentaci k žádosti o připojení nového odběrného místa č. [REDAKCE] ze dne 19. června 2015. A následně dne 30. října 2015 bylo vydáno souhlasné stanovisko k projektové dokumentaci.

Zákazník uzavřel dne 3. prosince 2015 se společností MND a.s., se sídlem Hodonín, Úprkova 807/6, PSČ 695 01, IČO: 284 83 006 (dále jen „společnost MND a.s.“), jakožto držitelem licence na obchod s plynem č. 241017820, smlouvu o sdružených službách dodávky plynu pro Odběrné místo.

Následně dne 4. prosince 2015 obdržel účastník řízení od společnosti MND a.s. žádost o rezervaci distribuční kapacity v souvislosti se zahájením dodávek plynu do Odběrného místa Zákazníka s požadovaným datem účinnosti dne 8. prosince 2015. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení u Zákazníka evidoval neuhrazenou pohledávku za neoprávněný odběr plynu v jiném odběrném místě, o níž bylo v té době vedeno soudní řízení, výše uvedenou žádost zamítl, o čemž dne 7. prosince 2015 informoval společnost MND a.s. Jakmile účastník řízení zjistil svůj nesprávný postup, požádal společnost MND a.s. o součinnost v podobě podání nové žádosti o rezervaci distribuční kapacity pro Odběrné místo Zákazníka. Dne 16. prosince 2015 účastník řízení obdržel od společnosti MND a.s. novou žádost o rezervaci distribuční kapacity v souvislosti se zahájením dodávek plynu do nově připojovaného Odběrného místa Zákazníka s požadovaným datem účinnosti dne 18. prosince 2015. Tato žádost byla téhož dne účastníkem řízení schválena, o čemž byla společnost MND a.s. bezodkladně vyrozuměna. Součástí vyrozumění bylo i sdělení termínu montáže měřidla, tj. 18. prosinec 2015 v době od 9 do 11 hod., v Odběrném místě.

Dne 18. prosince 2015 byl v Odběrném místě Zákazníka namontován plynoměr, výrobní číslo [REDAKCE].

Správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona se dopustí držitel licence na distribuci plynu tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 59 odst. 8 písm. a), b) d) až y) nebo z) téhož zákona. V rámci příkazního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona v návaznosti na porušení povinnosti vyplývající z ust. § 59 odst. 8 písm. g) téhož zákona, z něhož plyne, že provozovatel distribuční soustavy je povinen dodržovat parametry a zveřejňovat ukazatele kvality dodávek plynu a souvisejících služeb.

Parametry kvality dodávek plynu ve smyslu uvedeného ustanovení jsou stanoveny jako standardy Vyhláškou, která stanovuje požadovanou kvalitu dodávek a služeb souvisejících s regulovanými činnostmi v plynárenství, včetně výše náhrad za její nedodržení, postupy a lhůty pro uplatnění nároku na náhrady a postupy pro vykazování dodržování kvality dodávek a služeb.

Ust. § 10 odst. 1 Vyhlášky stanovuje, že standardem umožnění přepravy nebo distribuce plynu je možnost uskutečnění přepravy nebo distribuce plynu ve lhůtě pěti pracovních dnů ode dne, kdy zákazník splnil technické podmínky připojení a kdy zákazník nebo dodavatel sdružené služby požádal provozovatele přepravní nebo distribuční soustavy o umožnění přepravy nebo distribuce plynu do odběrného místa.

V příkazním řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je držitelem licence na distribuci plynu č. 220604925 s termínem zahájení licencované činnosti ke dni 1. ledna 2005 a provozovatelem distribuční soustavy, na níž bylo připojeno Odběrné místo Zákazníka.

V příkazním řízení bylo dále zjištěno a prokázáno, že dne 4. prosince 2015 účastník řízení obdržel žádost o rezervaci distribuční kapacity v souvislosti se zahájením dodávek plynu do Odběrného místa Zákazníka, v níž byla požadována účinnost ode dne 8. prosince 2015.

Ke splnění technických podmínek připojení Zákazníkem, jež vyžaduje ust. § 10 odst. 1 Vyhlášky, správní orgán uvádí, že tyto Zákazník splnil před požádáním účastníka řízení jako provozovatele distribuční soustavy o umožnění distribuce plynu do Odběrného místa, neboť již dne 20. října 2015 doložil účastníku řízení projektovou dokumentaci k žádosti o připojení nového odběrného místa č. [REDAKCE] ze dne 19. června 2015 a následně dne 30. října 2015 bylo vydáno souhlasné stanovisko k projektové dokumentaci. Pro úplnost také správní orgán konstatuje, že účastník řízení splnění technických podmínek nijak nezpochybil.

Ve smyslu ust. § 10 odst. 1 Vyhlášky měla být tedy Zákazníkovi umožněna distribuce plynu do Odběrného místa nejpozději dne 11. prosince 2015, tzn. do pěti pracovních dnů od podání žádosti (neboť tato podmínka byla splněna jako poslední a ust. § 10 odst. 1 Vyhlášky vyžaduje kumulativní splnění obou podmínek), tj. do pěti pracovních dnů ode dne 4. prosince 2015, aby bylo možné konstatovat, že účastník řízení dodržel standard umožnění distribuce plynu.

Co se týče data, od kterého má být lhůta pěti pracovních dnů počítána, tak se správní orgán neztotožnil s tvrzením účastníka řízení v námitkách, tedy s tím, že by měla být lhůta počítána až od požadovaného data umožnění distribuce plynu do Odběrného místa, tzn. až ode dne 8. prosince 2015. Dne 8. prosince 2015 chtěl Zákazník již využívat distribuci plynu a není proto možné toto vykládat tak, že Zákazník zamýšlel, aby až od tohoto data byla počínána lhůta pěti pracovních dnů pro umožnění distribuce plynu do Odběrného místa. Vzhledem k tomu, že Zákazník požadoval dřívější připojení než za pět pracovních dnů od splnění obou podmínek stanovených ust. § 10 odst. 1 Vyhlášky, nebyl účastník řízení povinen toto datum umožnění distribuce plynu (tedy 8. prosinec 2015) respektovat. Účastník řízení však měl Zákazníkovi umožnit distribuci plynu do jeho Odběrného místa nejpozději dne 11. prosince 2015.

V rámci příkazního řízení bylo dále zjištěno a prokázáno, že účastník řízení jako provozovatel distribuční soustavy umožnil distribuci plynu do Odběrného místa Zákazníka až dne 18. prosince 2015, kdy byl v tomto Odběrném místě namontován plynoměr. Účastník řízení tedy umožnil Zákazníkovi distribuci plynu do Odběrného místa o pět pracovních dnů později, než mu stanovuje standard umožnění distribuce plynu upravený v ust. § 10 odst. 1 Vyhlášky.

Správní orgán se také zabýval tím, zda nedošlo k některé ze skutečností, které se nepovažují za nedodržení standardů ve smyslu ust. § 2 odst. 1 Vyhlášky. S ohledem na zjištěný a výše popsany skutkový stav má správní orgán za prokázané, že žádný ze stanovených důvodů v daném případě nenastal.

Z výše uvedeného tedy správní orgán dovodil, že účastník řízení nedodržel standard umožnění distribuce plynu upravený v ust. § 10 odst. 1 Vyhlášky, když Zákazníkovi neumožnil distribuci plynu do Odběrního místa do pěti pracovních dnů po splnění stanovených podmínek, čímž porušil ust. § 59 odst. 8 písm. g) energetického zákona, neboť jakožto provozovatel distribuční soustavy nedodržel parametry kvality dodávek plynu a souvisejících služeb.

Správní orgán se také zabýval tím, zda nedošlo k situaci předvídané ust. § 91d odst. 1 energetického zákona. S ohledem na zjištěný a výše popsany skutkový stav má správní orgán za prokázané, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení povinnosti zabránil.

Správní orgán pro úplnost konstatuje, že charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a prováděcími předpisy a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti či administrativních postupů je nutno tyto konat tak, aby nedošlo k porušení zákonem stanovených povinností.

S ohledem na uvedené lze konstatovat, že účastník řízení naplnil formální znaky správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona, když jakožto provozovatel distribuční soustavy a držitel licence na distribuci plynu č. 220604925 v rozporu s ust. § 59 odst. 8 písm. g) energetického zákona nedodržel parametry kvality dodávek plynu a souvisejících služeb, neboť neumožnil Zákazníkovi distribuci plynu do Odběrního místa do pěti pracovních dnů od splnění podmínek stanovených v ust. § 10 odst. 1 Vyhlášky, tj. do 11. prosince 2015, když mu umožnil distribuci plynu do Odběrního místa až dne 18. prosince 2015, čímž nedodržel standard umožnění distribuce plynu ve smyslu ust. § 10 odst. 1 Vyhlášky. Správní orgán se musel také zabývat materiální stránkou spáchaného správního deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

Z hlediska materiální stránky správního deliktu je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata správního deliktu implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně

zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako správní delikt. V daném případě tato obecná společenská škodlivost spočívala v narušení veřejného zájmu na ochraně práv odběratele (Zákazníka), neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků. Uvedené tedy poukazuje na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byla naplněna i materiální stránka správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona, a uzavírá, že účastník řízení je tak odpovědný za spáchání uvedeného správního deliktu.

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak energetický zákon účinný do 31. prosince 2015 [v ust. § 91 odst. 9 písm. d)], tak i energetický zákon účinný v době vydání tohoto příkazu [taktéž v ust. § 91 odst. 9 písm. d)] trestá porušení ust. § 59 odst. 8 písm. g) energetického zákona. K samotné skutkové podstatě správního deliktu, tedy porušení ust. § 59 odst. 8 písm. g) energetického zákona, správní orgán uvádí, že došlo ke změně názvosloví a stanovení nové povinnosti provozovateli distribuční soustavy, když ust. § 59 odst. 8 písm. g) energetického zákona ve znění účinném v době vydání tohoto příkazu zní „*Provozovatel distribuční soustavy je dále povinen dodržovat stanovenou kvalitu dodávek a služeb, vykazovat Energetickému regulačnímu úřadu dodržování úrovně kvality dodávek a služeb a zveřejňovat ji způsobem umožňujícím dálkový přístup*“. Změna však nemá vliv na podstatu tohoto příkazního řízení. Dále správní orgán konstatuje, že Vyhláška je účinná i v době vydání tohoto příkazu, a to v nezměněné podobě.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava účinná v době vydání tohoto příkazu není pro účastníka řízení (tedy pachatele) příznivější, neboť je ve své podstatě totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu (nově stanovená povinnost nemá souvislost s vedeným správním řízením). Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené a ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno, a shledal tedy, že se účastník řízení dopustil správního deliktu dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona (tj. energetického zákona účinného do 31. prosince 2015). Správní orgán přistoupil k uložení pokuty.

Za správní delikt dle ust. § 91 odst. 9 písm. d) energetického zákona lze dle ust. § 91 odst. 13 písm. b) energetického zákona uložit pokutu do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen přihlídnout ke všem zjištěným skutečnostem, zejména správní orgán přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě přihlédl správní orgán též k osobě pachatele.

Správní orgán se nejprve zabýval závažností spáchaného správního deliktu, kdy má za to, že spáchaný správní delikt je méně závažný, a to zejména vzhledem k délce, po kterou účastník řízení Zákazníkovi neumožnil distribuci plynu do Odběrného místa

v rozporu s ust. § 10 odst. 1 Vyhlášky, tj. pět pracovních dnů, a vzhledem k tomu, že aktivním jednáním účastníka řízení (vyžádání si součinnosti od společnosti MND a.s. v podobě opětovného podání žádosti o rezervaci distribuční kapacity v souvislosti se zahájením dodávek plynu do Odběrného místa Zákazníka) došlo k nápravě vzniklé situace.

Při stanovení výše pokuty je nutné také zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Účastník řízení již v minulosti byl uznán vinným ze spáchání správních deliktů ve věcné působnosti Úřadu, a to konkrétně příkazem ze dne 14. ledna 2016, č. j. 00410-3/2016-ERU, a příkazem ze dne 4. května 2016, č. j. 05042-3/2016-ERU, k čemuž správní orgán přihlédl jako k přitěžující okolnosti.

Správní orgán se také zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem. Z výroční zprávy účastníka řízení uveřejněné ve sbírce listin obchodního rejstříku vyplývá, že v roce 2015 dosáhl účastník řízení výsledku hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Vzhledem k tomu, že uložení pokuty ve výši 1 % z čistého obratu dosaženého účastníkem řízení za poslední účetní období by bylo ve zřejmém rozporu se závažností vytykaného jednání, uložil správní orgán účastníkovi řízení pokutu ve výměře do 50 000 000 Kč.

Jelikož správní orgán stanovil pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto příkazu, tj. u samotné spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující, a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Souběžně je výrokem III. tohoto příkazu ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou.

Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

-Otisk úředního razítka-

JUDr. Zuzana Šmídová, v. r.
ředitelka odboru správních řízení